

2017/2 Nyár

Evangelikus Egyházközség – 9346 Vadosfa, Kossuth Lajos u. 13.

Telefon (egyházi): 06-20/824 6887

e-mail: vadosfa@lutheran.hu honlap: <http://vadosfa.lutheran.hu/>

Számlaszámaink és elérhetőségeink az utolsó oldalon megtalálhatók

**ARTIKULÁRIS GYÜLEKEZETEK TALÁLKOZÓJA
HIDAK A REFORMÁCIÓ
ÉVSZÁZADAI FÖLÖTT**

2017 LUTHER REFORMÁCIÓ 500

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”
Zsid 13,8

A 4 artikuláris gyülekezet tagjainak, lelkészeinek közös istentiszteleti alkalmai:

2017. április 9.	Nemeskér, 10 óra
2017. szeptember 24.	Vadosfa, 10 óra
2018. tavasz:	Celldömölk
2018. ősz:	Nemescsó

2017. szeptember 24-én, Vadosfa

10 óra	istentisztelet úrvacsorával
12 óra	ebéd
14.00 óra	Róth Márton orgonahangversenye
15.00 óra	úti áldás

Ezen a napon gyülekezetünkben az istentiszteletek elmaradnak, mindenkit várunk Vadosfára.

Szeretettel hívogatunk mindenkit az **„Artikuláris gyülekezetek találkozója”**-nak soron következő alkalmára, amelynek házigazdája most gyülekezetünk lesz.

Ezért a szeptember 24-i vasárnapon csak Vadosfán tartunk istentiszteletet, úrvacsoraosztással.

Mivel ez a nap szeptember utolsó vasárnapja, a hagyomány szerint ekkor **emlékezünk hőseinkre is**, megkoszorúzva a templom bejáratánál levő emléktáblákat.

Az istentiszteletet követő közös ebédre is hívogatunk minden résztvevőt. Szeretettel kérjük gyülekezetünk tagjait, – ha tehetik – járuljanak hozzá a vendéglátáshoz egy-egy tálca süteménnyel.

A felajánlásokat kérjük a gondnokoknak jelezzék.

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5,7)

Kedves Testvérek!

Vége van a nyárnak. Vége a felhőtlen időtöltésnek is. Várnak az új feladatok. Az iskolában is, a munkahelyeken is. Újult erővel, újult lendülettel indulhatunk.

De mit hagytunk itt, mielőtt szabadságra indultunk, és mit találtunk, amikor visszaérkeztünk? Bizony vannak meglepetések, váratlan fordulatok. Mint ahogyan voltak a mögöttünk hagyott időszakokban is. De volt, aki megsegített, aki mindig mellettünk volt, akire minden körülmények között számíthattunk s számíthatunk ezután is. Aki – ha velünk van – nincs mitől félnünk.

Az elmúlt időszakban, amint a következő oldalak beszámolóiban is olvasható, sok mindenért hálát adhattunk. Sok fáradtság meghozta áldását. De soha nincs megállás. Várnak az új feladatok. Olyanok, amelyek elől kibújni nem lehet. Amelyek kimenetele nem csak rajtunk múlik.

De tudjuk, van, aki biztos támaszunk. Aki kezében tartja életünket, sorsunkat. Ha nem is mindig úgy alakulnak a dolgok, ahogyan szeretnénk, de soha nincs kétségem afelől, hogy „*Biztos kézben van az életem, az én Uram hű kezében. Csillagnak sem jobb az égen, kismadárnak a fészkeben.*”

Adjunk hálát szeretetéért, megtartó kegyelméért, és soha ne feledjük Péter apostol szavait: „*Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.*” Ez legyen reményiségünk. Az, hogy NEKI van gondja reánk.

Artikuláris gyülekezetek találkozója

Nemeskér – 2017. április 9.

Négy, a nyugati határhoz közeli gyülekezetet, Nemescsót, Nemeskért, Vadosfát és Celldömölköt különös szál fűzi össze: az 1681-es soproni országgyűlés megyénként két-két településen engedélyezte az evangélikusoknak, hogy ott istentiszteletet tartsanak- ezeket hívjuk artikuláris gyülekezeteknek. Mintegy száz évig messze falvakból is ide jártak az evangélikusok vasárnaponként. Ebben a felsorolásban szerepelt a fenti négy gyülekezet is.

A reformáció 500 éves évfordulója kapcsán a nemescsói gyülekezet lelkésze, Kalincsik Balázs álmodott meg olyan programsorozatot, amelyben a négy gyülekezet meglátogatja egymást, együtt hallgatja Isten Igéjét és megismerik egymást.

Az álmat sikerült valósággá tenni: a „*Hidak a reformáció évszázadai fölött*” című sorozat első találkozója történt meg most Virágvasárnap a nemeskéri templomban. A kicsiny gyülekezet nagy örömmel várta a min-

tegy 150 fős vendégsereget. A délelőtti úrvacsorás istentiszteleten a celldömölki gyülekezet lelkésze, Rác Dénes szolgált igehirdetéssel, de mind a négy gyülekezet lelkésze részt vett a liturgiában. Istentisztelet után a gyülekezetek lelkészei szóltak pár szót, elhangzottak a hirdetések, majd a nemeskéri gyülekezet helyettes lelkésze, Hegedűs Attila mutatta be néhány mondatban a gyülekezet múltját, különleges templomát, illetve jelenét és álmait.

A délelőtti programot ebéd követte a Faluházban, itt volt idő beszélgetni, ismerkedni, kissé felmelegedni, hiszen a templom ilyenkor még jóval hűvösebb, mint a kinti levegő. Fél kettőkor kezdődött a délutáni program: a falu énekkara énekelt pár éneket- ez az énekkar az ökumené szép helyi példája: mind evangélikus, mind katolikus asszonyok vannak benne, és régi hagyomány, hogy például Szenteste mindkét templomban énekelnek. Nagy öröm, volt, hogy lelkesen vállalták a fellépést ezen az alkalmon is, hiszen az artikuláris korszakra való emlékezés lényege nem a sérelmek felhánytorgatása, hanem a hálaadás.

A nap zárópontja a kórus éneke után a MEVISZ Bárka csoport passiójátéka volt, egészséges és kerekesszékes fiatalok előadásában. Valóban lélegzet-elállító, ahogyan a kerekesszékesek az egészséges fiatalok segítségével legyőzik a testi, beszédbeli akadályokat, hogy eljuttassák, miként éltek meg Jézus utolsó földi napjainak és feltámadásának történetét. A gyülekezet, ahol tudott, velük énekelt, és többen a könnyekig megindultak a passiótörténet egyik-másik pontjánál.

Meghatottan és hálásan búcsúztunk el egymástól. Éreztük, hogy ez jó kezdet volt: már ismerősökként tudunk találkozni legközelebb szeptember utolsó vasárnapján *Mihácsi Lajos* lelkész meghívására a vadosfai templomban.

(Hegedűs Attila nemeskéri h. lelkész)

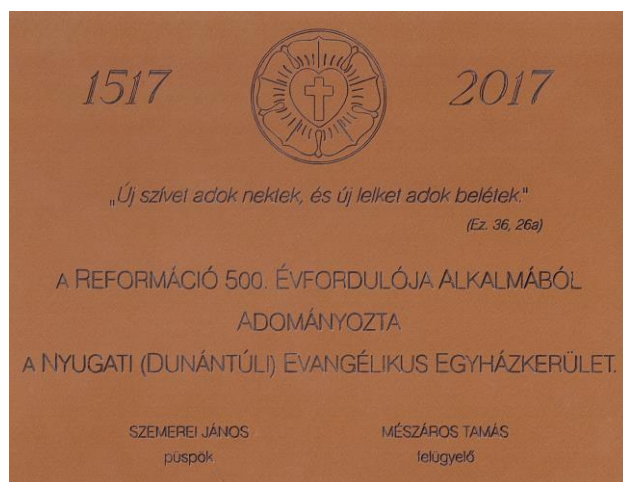
Emlékfa ültetése a reformáció 500 évfordulóján

A Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület ajándékként a kerület minden gyülekezte kapott egy mezei juharfát, amely 2017. nagyszombatján került elültetésre a vadosfai parókia előtt.

A kezdeményezés mottója egy Luther Márton-idézet: „*Ha tudnám, hogy holnap vége lesz a világnak, még ma elültetnék egy almafácskát.*”

Mivel egy almafának a maximális élettartama negyven év, a kerület vezetése úgy döntött, hogy inkább egy mezei juhart ajándékoz minden egyházközségnek, lelkészi állásonként.

Húsz éve szentelték fel a kisleludi templomunkat

Ünnepi hálaadó istentisztelet Kisleludon

2017. április 30-án tartotta ünnepi hálaadó istentiszteletét a kisleludi leányegyházközség, emlékezve temploma felszentelésének 20. évfordulójára.

Az alkalmat a gyülekezeti újságban is meghirdetettük, valamint meghívókat is küldtünk. Kis templomunk zsúfolásig megtelt. Mindenkinek ülőhely sem jutott, pedig tetünk be pótszékeket és padokat is. Ki hitte volna, hogy több, mint 120-an is elférnek!

Az ünnepi istentisztelet igehirdetője *Mesterházi Balázs*, a soproni egyházmegye esperese volt. A liturgiában részt vett *Jankovits Béla* ny. esperes és *Mihácsi Lajos* h. lelkész.

Az igehirdető a vasárnap igéje alapján szólt a Jó Pásztorról, Jézusról, aki ismeri az övéit, és akinek hangjára hallgatnak az övéi.

Az istentiszteletet ünnepi közgyűlés követte. *Sümeghy Péter* – a templomépítő lelkész, néhai *Sümeghy József* fia, a gyülekezet jelenlegi felügyelője – ismertette a 20 évvel ezelőtti templomépítés történetét, körülményeit. Hálával gondolt az egykori templomépítésben részt vettek segítségére, áldozatvállalására. Beszámolt arról is, hogy az építkezés azóta sem zárult le. Hiszen 2012-ben elkészült a térdeplő melletti kapaszkodó korlát; és 2013-ban egyik mihályi gyülekezeti tagunk – *Molnár István* – által adományként készített faragott Luther rózsája. A felszentelésre pénzühiány miatt még csak tervezett keresztelomedence is pár éve elkészült, 2014 óta már a helyén áll, és – hála Istennek, azóta is – már sokszor állhattuk körül keresztelések alkalmával.

A templom bejáratánál néhány – a templomszenteléskor készült – korabeli fényképeket tartalmazó tablót nézhettek

meg a vendégek. Húsz év ugyan nem olyan nagy idő, de sokan vannak, akik részt vettek a különböző feladatok elvégzésében, de azóta már nincsenek közöttünk. Reájuk emlékezett hálával – név szerint is felsorolva őket – *Kálmán István*, a gyülekezet gondnoka.

Az ünnepi alkalomra meghívást kaptak az egykori, még élő szolgálattelvők, s azok is, akik részt vettek a munkálatokban. Felolvasásra kerültek azoknak az írásban küldött köszöntősei (*D. Szebik Imre* ny. püspök, *Szemerei János* püspök, *Béres László* lelkész, *Szűcs Kálmán* ny. lelkész), akik bár nem tudtak eljönni, de imádságban gondoltak az ünnepelő gyülekezetre.

Köszöntötte az ünneplő gyülekezetet *Jankovits Béla* ny. esperes és *Ivanics Ferenc*, a Megyei Közgyűlés alelnöke, aki *Kovács Zoltán* elnök képviseletében volt jelen. *Széles Sándor* kormány megbízott telefonon jelezte távolmaradását, s kívánta Isten áldását.

Mesterházy Balázs tolmácsolta *Gosztola Szabolcs* egyházmegyei felügyelő és *Gabnai Sándor* lelkész jókívánságait.

Az istentiszteletet és a közgyűlést követően a templom mögötti sátorban szeretetvendégségre invitálták a jelenlevőket. A finom gulyásleves után a helyiek által sült finomabbnál finomabb sütemények zavarba ejtő bősége várta a vendégeket.

Ezúton is köszönjük mindazok segítségét, akik részt vállaltak a szép ünnepség előkészítésében, megszervezésében, lebonyolításában, akik oly gyönyörűen feldíszítették a templomot, akik gazdagították a szeretetvendégséget házi készítésű süteményeikkel. Akik bármilyen módon hozzájárultak e nap emlékezetessé tételéhez.

(*Mihácsi Lajos* h. lelkész)

Kirándulás

2017. május 20. – Sopron – Fertő tó – Ruszt

A kirándulásunk mottójaként azt tűzném ki, hogy „Utazás a felszabadulás történelmébe”. A reformáció maga is egy felszabadulás volt, és mindaz ami azt követte, egyházilag egy felszabadító harc

volt. A látogatásunk minden helyszínén szó esett a felszabadulásról.

Kirándulásunk Mihályiból indult az evangélikus templom elől fél hétkor, aztán még két megálló után összegyűlt az egész csapat. A szép létszámú csapatban minden korosztály képviseltette magát, fiatal, középkorú és idős is. A kisleludi, magyarkeresztúri, mihályi, potyondi, vadosfai és zsebeházi közösség híveiből állt össze a 43 fős csapat.

Mihácsi Lajos tisztelendő úr ügyes szervezése lehetővé tette, hogy minden a tervezett rendben és időben zajljék.

Első megállónk a SOPRONI EVANGÉLIKUS

GYŰJTEMÉNYEK épülete volt, ahol csatlakozott hozzánk az idegenvezetőnk is, *dr. Krisch András*, aki sok érdekességet elmondva, élményteljesebbé tette kirándulásunkat.

Az épületben meglátogattuk a múzeumot, belemerülve így a Soproni Evangélikus Egyházközség kezdeteibe és fejlődésébe. Az értékes múzeum modern berendezése nagy szakértelmet igazolt, ugyanis könnyebbé tette megérteni az egyház történetét. Lehetőség volt megtekinteni a levéltárat, és a könyvtárat is.

Az épület udvarán alkalmunk volt lapozgatni az „Evangélikus képeskönyvet”, ami nem éppen egy zsebkönyv, hiszen ennek a könyvnek egy lapja körülbelül 200 kg, de a lapok alján levő kis kerek segítségével belelapozgathattunk könnyedén. Sok fontos információ van feltüntetve az evangélikus egyház múltjáról, jelenéről és jövőjéről. A Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodájának Gyülekezeti- és Missziói Osztálya készítette el a reformáció 500. évfordulójának tiszteletére. Ezek után sétánk folytatódott Sopron utcáin, templomok, nevezetes épületek látogatásával.

Utazásunk következő megállója Fertőrákos volt ahol a Fertő tavon egyórás sétahajózásra került sor.

Ennyi séta után már jöhetett az ebéd, mindenki számára volt elkészítve egy bőséges úti csomag, amelyet lehetőségünk volt elfogyasztani a Páneurópai piknik emlékhelyen. Ugyanitt megtudtuk a piknik

történetét és mondanivalóját Mihácsi Lajos tisztelendő úrtól, aki személyesen is részt vett az 1989. augusztus 19-i határmegnyitói békés pikniken. Az emlékeztetőül megmaradt drótkerítés darab még mindig visszahozta annak az időszaknak a kellemetlen emlékét azok szívében, akik abban a korszakban éltek, hiszen a zárt határok időszakát nem lehet és nem kell elfelejteni.

Az 1989. augusztus 19-én, Piuszpusztán megrendezett páneurópai pikniken több mint 600 NDK-állampolgár használta fel a vasfüggöny megnyílásának rövid időtartamát arra, hogy nyugatra szökjön, miután előzőleg röplapokon felhívták a figyelmüket a rendezvényre. A magyar határőrség, Bella Árpád határőr alezredes bölcsességének köszönhetően az érvényben levő tűzparancs ellenére sem avatkozott közbe.

Budapesten és főleg a Balaton térségében több ezer NDK-állampolgár várakozott a határátlépés esélyére, akik azonban nem bíztak a határ megnyitásban. Ez az oka, hogy a határnyitás ideje alatt csupán néhány száz fő távozott nyugatra.

A páneurópai piknik fontos mérföldkő azokban a folyamatokban, amelyek a német újraegyesítéshez vezettek. Minden évben augusztus 19-én emlékünnepet tartanak a határ megnyitásának helyén.

Ezután mi is tovább mentünk, átlépve az osztrák határt, és ellátogattunk Ruzsra.

Mielőtt elindultunk volna városnézőre, Mihácsi Lajos tisztelendő úr egy kedves történettel intett arra, hogy mindig éberrel figyeljünk Urunk

hívó szavára. Ruszti sétánk alatt lehetőség nyílt a helyi

evangélikus templom megtekintésére, ahol a helyi lelkész fogadott minket és mesélt a templom és a helyiség történetéről. Kis séta után buszra ülve eljutottunk Purbachba (Feketeváros), ahol borospincék sorát látogattuk, a városközpontot és a törökházat, melynek kis története van: A hagyomány szerint Kőszeg ostroma idején egy portyázó török csapat Purbach felé indult. Erre a hírré a lakosok elmenekültek a városból. Mivel az ideérkező törökök nem találtak senkit, nyugodtan megdézsmálták a kamrákat és a borospincéket. Az egyik török katonának annyira ízlett az itteni bor, hogy berúgott tőle. Gondolta, pihen egy kicsit, és elaludt. Míg ő aludt, a társai elmentek. Később, mikor felébredt, látta, hogy egyedül maradt a csapatból. Mivel a portyázó csapat elment a városból, a lakosok visszajöttek házaikba. Az itt maradt török elbújt egy házban, és úgy gondolta, hogy éjjel majd a kéményen keresztül megszökik. Mikor a ház népe nyugovóra tért, a török felmászott a kéménybe, hogy kijusson a házból. Csakhogy amikor kidugta a turbános fejét a kéményen az éber éjjeliőrök észrevették és fellármázták a többieket. Így a török nem tudott elmenekülni. A város elöljárói hosszas tanácskozás után megkegyelmezték neki, és megengedték, hogy ottmaradjon köztük, aki azután megkeresztelkedett és a ház urának szolgálatába szegődött. Miután meghalt a török, házigazdája egy szobrot állíttatott neki, amelyet házában kéményére helyeztetett. Azóta is ott látható a szobor a Törökpince kéményén.

A következő megállónk a Donnerskircheni (Fertőfehéregyház) Ferenc József kilátónál volt, ahol tízpercnyi erdei sétával gyönyörű kilátás terült elénk a Lajta-hegységről.

Ezzel kirándulásunk végéhez értünk, és a csapat apraja meg nagyja buszra szállva elindultunk hazafelé. Első megállónk Sopronban volt, ahol elbúcsúztunk idegenvezetőnkől, aztán Kisfaludon ritkult meg a csapat, és végre megérkeztünk a mihályi evangélikus templomhoz, ahonnan indult ez a kellemes nap.

A hosszú nap és fáradtság ellenére érezni lehetett, ahogy mindenki lelkiileg is feltöltődve tért haza, és egy újabb kellemes kirándulás élményét raktározhatja el emlékezetébe kamrájába. Örvendek, hogy személyes átélője és résztvevője lehettem ennek a gyönyörű napnak.

(Kiss Csaba – Mihályi)

A kirándulást ez évben is támogatta a Vadosfai Evangélikus Gyülekezet Alapítvány. Ezúton is köszönjük.

FÉNYJÁTÉK

A napraforgók nem egymásra néznek,
egész valójukat feltárják a fénynek,
mert fényre vágnak és a fényből élnek.
Nem a virág, a fény tehát a lényeg:

a napraforgók nem egymásra néznek.
De jó, hogy tőlük tanulni lehet még!
Elnézem őket, én is úgy szeretnék...

(Füle Lajos)

Konfirmáció

2017. május 28. – Vadosfa

Ezen a napon négy fiatal - **Gönye Diána, Kálmán Máté** (Mihályi), **Rosta Bence** (Vadosfa) és **Tompos Patrik** (Magyarkelesztúr) - tett

bizonyoságot a gyülekezet színe előtt, hogy megismerték evangélikus egyházunk alapvető tanítását, és járultak az Úr oltárához, hogy a gyülekezet imádságával kísérvé először vegyenek úrvacsorát.

Templomfelújítás – Magyarkelesztúron

Ünnepi hálaadó istentisztelet Magyarkelesztúron - 2017. június 11.

Szöveg és fotó: Adámi Mária

Magyarkelesztúr – Templomuk felújításának befejeződéséért adtak hálát a vadosfai egyházközséghez tartozó magyarkelesztúri leánygyülekezet tagjai 2017. június 11-én, Szentháromság vasárnapján. Az ünnepi istentiszteleten Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke hirdette Isten ígését. A liturgiában Mihácsi Lajos helyi helyettes lelkész működött közre.

„Nem azért építünk templomot, mert az Isten nem tudna hova menni. Azért építünk templomot, hogy nekünk legyen hova mennünk” – fogalmazott a meghívón szereplő ige, Ézs 6,3 alapján tartott prédikációjában a püspök. Majd hozzátette: a közösség megélése azért fontos, hogy meg tudjuk osztani egymással a tapasztalatot, amit Istennel kapcsolatban átélünk.

Az ezt követő közgyűlésen **Sümeghy Péter** felügyelő köszöntötte a jelenlévőket, majd **Kovács Imre** gondnok ismertette a közösség és az 51 évvel ezelőtt felszentelt templom történetét.

Ezután **Mihácsi Lajos** lelkész beszámolt az elvégzett külső és belső felújításokról. Elmondta, hogy évekig tartó adománygyűjtés eredményeként sikerült eljutni a szükséges munkálatok teljes körű befejezéséhez, melyek összköltsége meghaladta a hétmillió forintot. Ebből elkészült egyebek mellett a külső és belső festés, a hőszigetelő ablakok beépítése, a járólapozás, a villamoshálózat bővítése, valamint a lépcső és a járda átalakítása. Mindez a Magyarországi Evangélikus Egyháztól kapott támogatás mellett főként a gyülekezet saját alapítványának forrásából, valamint a helyi és elszármazott hívek által felajánlott adományok és önkéntes munka segítségével valósult meg.

A gyűjtésre való felhívásban fontos szerepet játszott **Büky Anna** íróő.

A közgyűlés végén jókívánságait fejezte ki **Mesterházy Balázs**, a soproni egyházmegye esperese, **Széles Sándor**, a Győr-Moson-Sopron megyei kormány megbízott, illetve **Ivanics Ferenc**, a megyei közgyűlés alelnöke.

Az ünnepség a helyi kultúrházban tartott szeretetvendégséggel zárult.

A templomfelújítás rövid története

Hogyan kezdődött? Egy kicsit korábbra kell visszatekinteni:

2012-ben ünnepeltük a vadosfai jelenlegi templom építésének 100. évfordulóját. A tetőzet felújítása már korábban megtörtént, de továbblépni – angyai okokból – nem sikerült.

A centenáriumban elhatározta a gyülekezet, hogy legalább a templombelső fel kell újítani. Felhívás készült, és megindult a gyűjtés. A centenáriumban el is készült a belső felújítás, sőt, a szükségesnél több adomány gyűlt össze, ami megalapozta a további terveket, a teljes külső felújítást. Több állami pályázat és egyházi forrás elnyerése után megvalósult a teljes külső-belső felújítás. 2014-re teljes pompájában ragyogott a templom. Az összköltség meghaladta a 40 millió Ft-ot.

Ez adta az ötletet Büky Anna testvérünknek, aki kötődik Magyarkelesztúrhoz, és felkarolta a templom ügyét. Mi vol-

na, ha meghirdetnénk egy gyűjtést úgy, mint ahogyan Vadosfán történt? – tette fel a költői / írói kérdést.

Őszintén szólva – bár ez nagyságrendileg kisebb falat volt, de míg a vadosfai felújításban az egész gyülekezet támogatására számíthattunk, addig Magyarakeresztúrnál ez kérdéses volt. De miért is ne! Ha nem próbáljuk meg, más nem fogja megtenni!

2014. augusztusában jelent meg egy cikk Büky Anna tollából az Ev. Életben – beszámolva a vadosfai küszöbön levő hálaadó ünnepéről, s mellette volt egy rövid cikk, a keresztúri felhívás.

Megindult a gyűjtés. Hol kisebb, hol nagyobb intenzitással érkeztek az adományok. A gyülekezet honlapján figyelemmel kísérhető volt a gyűjtés állása és monogrammal fel tüntettük a befizetőket is.

Magánszemélyek, helyben lakók és elszármazottak, vagy egyszerűen csak egy jó ügyet támogatók befizetései növelték a felújításra fordítható összeget.

Milyen érdekes! A keresztúri templom tetőzete is pár évvel korábban már felújításra került. Épp úgy, mint a vadosfai!

2015 áprilisára Anna szervezett egy jótékonyági orgonahangversenyt a vadosfai templomba. A bevételek (264.500 Ft) Keresztúrt támogatták, a kiadásokat pedig ő vállalta. A filiák is komoly összeget utaltak át erre a célra. Gyülekezetünk Alapítványa, a helyi Önkormányzat, vagy a helyi Mezőgazdasági Faluszövetkezet is felsorakozott a támogatók mögé. S a felsorolás nem teljes. Sokan nevük elhallgatását kérték. A már hagyományosnak számító vadosfai szeptemberi hangversenyünk perselypénze is erre a célra fordítódott (190.000 Ft). De kaptunk támogatást az egyházmegyei építési keretből éppúgy, mint pl. a Budahegyvidéki Gyülekezettől. Anna „Megtérés” c. könyvének itt megrendezett egyik bemutatójának bevétele is ezt a célt szolgálta. Bizony volt, aki többszörösen, nagyobb összeggel is megtámogatta ügyünket.

Indultunk állami pályázatokon is. Egyházkerületünk ajánlással támogatta az indulást, de sajnos nem jártunk sikerrel.

A templomfelújításra a mai napig 6 891 785 Ft folyt be. A munkák összköltsége meghaladta a 7 millió Ft-ot.

Az eredmény látható. De nem fejezhető ki minden csak a számok nyelvén!

Sok-sok önkéntes munka is történt – elsősorban gyülekezetünk gondnokának, Kovács Imrének vezetésével, összefogásával, szervezésével. Ahol szükség volt, ő mindig ott volt. A vakolatverés, a padok szét- vagy összeszerelése, villanyszerelési munka, kerítésfestés vagy takarítás – minden

gördülékenyen ment. S csak egy rövid ideig – kb. másfél hónapig nem tudtuk templomunkat használni. De alkalmaink akkor sem maradtak el. Arra az időre a zsebeháziak fogadtak be minket. Autókkal mentünk át. Annak megszervezése sem jelentett gondot.

Közben gyarapodtunk is. Elkészült a keresztelőmedence, amely nagyon hiányzott templomunkból. Egyedi darab a kerámiamedencével – ami Ángyán Csilla kerámikus népi iparművész ajándéka volt gyülekezetünknek. Csillárunk sem volt, pár hónapja az is lett.

Elkészült a templombelső festése, új hőszigetelő ablakok kerültek a régi vaskeretesek helyére, megtörtént a járólaponzás, és a mennyezet lambériázása is.

Kívül megújult a vakolat, új a bejárati ajtó, a bejárati lépcső, a járda, valamint a tereprendezés is elkészült. Már csak a bejárat feletti előtető elkészítése van hátra.

Istennek hála, most elérkezett a hálaadás ünnepe. Hálát adunk Istennek azért, hogy mindez megvalósulhatott. Ha nem is az 50., de az 51. évfordulóra, amely holnap lesz. Ugyanis 1966. június 12-volt a templom felszentelése.

Érdekességként említem, hogy idekerülésem, 2007 óta nem volt ebben a templomban esküvő. Legutoljára talán 2004-ben. Az idén azonban már volt kettő is!

Isten áldása legyen elvégzett munkánkon. S adja, hogy minél többen jöjjenek alkalmainkra is. Ne csak egy-egy ilyen rendkívüli alkalommal teljen csak meg templomunk.

Hálával gondolunk elődeinkre, akik munkája nyomán állhat templomunk. Köszönjük, hogy adott olyanokat, akik hajlandók voltak pénzt és erőt nem kímélve tenni templomunkért. Köszönet a folyamat elindítójának, a segítőknek, a munkák megszervezőinek és elvégzőinek. Mindenkinek, aki imádságban hordozta ügyünket. Azért, hogy itt lehetünk. Azonban azért hogy mindez megvalósulhatott, egyedül Istené a dicsőség. SDG!

Persze most sem dőlhetünk hátra! A szeptemberi hangversenyünk bevétele már a legközelebbi tervünket, a potyondi kis templomunk felújítását alapozza meg, indítja el. Nincs kétségem, hogy hamarosan ott is elmondhatjuk, amint már annyiszor megtapasztalhattuk, hogy „Az Úr csodásan működik”.

(Mihácsi Lajos)

Melyik lesz a következő...

avagy folytatódik-e a templom-felújítási program

Egymás után újultak meg templomaink az elmúlt években. Adódik a kérdés: folytatódik-e a program, van-e még felújítandó templomunk?

Igen, a vadosfai, mihályi, magyarakeresztúri megújult templomaink azt hirdetik, hogy lehet eredményes az összefogás, és van áldás a munkákon.

A tavaszi presbiteri ülésen határoztuk el, hogy a **potyondi templom külső felújítását** tűzzük ki következő nagyobb feladatul. Az elmúlt években a templom belseje belül már el is készült.

Az „Artikuláris gyülekezetek találkozója” szervezésekor azt gondoltuk, hogy az egyes alkalmak perselypénze a helyi gyülekezet céljait támogassa. Ezért nevesítettük a célt! A

szeptember 24-i alkalom bevétele adja az indulást a potyondi felújításhoz. Amikor a perselybe dobják adományait, gondoljanak arra, hogy ezt a célt támogatják.

A gyülekezeti honlapon – a magyarakeresztúri gyűjtéshez hasonlóan – az erre a célra befizetett adományokat folyamatosan figyelemmel kísérhetik.

Természetesen ezen túl is támogatható ez a cél. Adományaik közvetlenül is befizethetők a Potyondi Leányegyház gondnokánál, vagy utalható a 59500186-11095615 sz. számlájukra. Kérjük a közleményben feltüntetni: „**Potyondi templomfelújítás**”.

Bízunk benne, hogy hamarosan hírt adhatunk a felújítás megkezdéséről, folyamatáról ill. a befejezéséről is.

Munka vagy szolgálat

Közeledik az általános tisztújítás

2018 az általános tisztújítások éve. Így hat év után egyházközségünkben is újra teljes körű választásokra kerül sor a jövő év tavaszán. Már most el kell kezdeni a felkészülést. Végig kell gondolni, kiket szeretnének látni gyülekezetünk vezető testületében, a presbitériumban.

Köszönjük mindenkinek az eddig végzett lelkiismeretes munkáját. Vannak, akik már hosszú idők óta részt vesznek gyülekezetünk életében, és munkájukkal segítik a zökkenőmentes működést. Reájuk ezután is számíthatnak. Vannak, akik elfáradtak, és szívesen átadnák a stafétabotot fiatalabbaknak. Kérjük, gondolkodjanak együtt, és segítsék a Jelölőbizottság (Balogh Dénes és Burus Vendelné – Kisfalud, Kovács Attila – Mihályi) munkáját azzal, hogy javaslatokat tesznek olyan személyekre, akiket alkalmasnak látnak ezekre a feladatokra. Közvetlenül is megkereshetik ez ügyben a gyülekezet felügyelőjét vagy a gondnokokat is, vagy elküldhetik e-mailben a vadosfa@lutheran.hu címre. Bízunk benne, hogy a következő hat évre is minden posztra megtalálják az alkalmas testvéreket

(A jelenlegi tisztségviselők teljes névsora a honlapon megtekinthető.)

A gyülekezetben mindenki találhat feladatot, amiben segíteni tudja a közösség munkáját. Bármit is tesznek, ezt csak jó szívvel lehet végezni. Ez soha ne legyen munka, hanem mindig szolgálat. Hogy mi a különbség e két fogalom között, ebben segít az alábbi kis írás:

Van, aki munkaként végez valamit a gyülekezetben, van, aki szolgálatként éli át feladatát. Mi a különbség?

- Ha azért végzed, mert nincs senki más, aki megtegye, az munka. Ha azért teszed, hogy tegyél az Úr ügyéért, akkor az szolgálat.
- Ha csak addig végzed, amíg nem ütközik más aktivitással, akkor az munka. Ha elkötelezett vagy abban, hogy akkor is folytatod, amikor emiatt mást hagyni kell, az szolgálat.
- Ha azért végzed, mert valaki azt mondja, hogy meg kell tenned, az munka. Ha azért teszed, mert meg vagy győződve arról, hogy el kell végezned, az szolgálat.
- Ha célod vele a siker, akkor az munka. Ha célod a hűség, akkor az szolgálat.

Nagyon nehéz lelkesen végezni a munkát. És majdhogynem lehetetlen, hogy ne lelkesen szolgáljunk a mi Urunknak. Az emberek azt mondhatják, hogy „jól munkálkodtál”, amikor elvégezted a munkádat. Az Úr pedig akkor mondja, hogy „jól munkálkodtál”, amikor teljesítetted a szolgálatodat.

Egy átlagos gyülekezet tele van olyan emberekkel, akik valamilyen munkát végeznek. A nagyszerű gyülekezet pedig tele van olyan emberekkel, akik elkötelezettek a szolgálatban.

Ha az Úr egy szolgálatra elhív, ne vedd azt úgy, mint egy munkát. Ha valamit úgy végzel a gyülekezetben, mint munkát, hagyd abba és keress magadnak egy szolgálatot. Isten nem azt akarja, hogy egy munkával leterheltnék érezd magad, hanem azt, hogy lelkes és hűséges legyél Őhöz a szolgálatban.

(ismeretlen forrásból)

Anyakönyvi hírek

(A legutolsó körlevél óta)

Megkereszteltük

- Április 16-án Zsebeházán **Varga Marcellt**, Varga Ádám és Tóth Livia gyermekét,
- Május 21-én Mihályiban **Varga Hunort**, Varga Koppány és Varga Nikoletta gyermekét,
- Június 5-én Vadosfán **Garab Mátyást**, Garab Gergely és Császár Ildikó gyermekét,
- Június 17-én Magyarakeresztúron **Pénzes Bendegúzt**, Pénzes Balázs és Pálfi Judit gyermekét,
- Július 16-án Magyarakeresztúron **Gaal Barnabást**, Gaál Zoltán és Béres Bernadett gyermekét,
- Augusztus 11-én Zsebeházán **Náray Botond Lajost** és **Náray Bálint Miklóst**, Náray Lajos és Tóthfalussy Zsófia gyermekeit.

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa.”

Felnőttkeresztségekben részesült

- Április 17-én Potyondon **Gulyásné Nagy Krisztina**.

Megkonfirmáltuk

- Május 28-án Vadosfán **Tompos Patrikot** (Magyarakeresztúr), **Gönye Diánát**, **Kálmán Mátét** (Mihályi), **Rosta Benecét** (Vadosfa).

Jézus mondja: „Légy hű mindhalálig, és néked adom az élet koronáját.”

Megáldottuk

- Április 30-án Magyarakeresztúron **Szabó György** és **Németh Adél** házasságát,
- Június 3-án Barbacson **Pintér Zsolt** és **Vecsei Éva** házasságát (ökumenikus),
- Június 3-án Magyarakeresztúron **Németh Gábor** és **Balogh Tímea** házasságát,
- Június 17-én Vadosfán **Johannes Schimpfle** és **Tar Csilla** házasságát (ökumenikus),
- Július 1-én Kisfaludon **Horváth Zsolt** és **Németh Kitti** házasságát.

Isten áldása kísérje fiatal testvéreinket, és tartsa meg őket az egymás iránti szeretetben, hűségben.

Eltemettük

- március 21-én Potyondon **Rosta Gézáné sz. Varga Irént** (63 éves),
- március 27-én Zsebeházán **Szalay Sámuelné sz. Mód Izabellát** (89 éves),
- április 1-én Vadosfán **Srágli Dénest** (61 éves),
- április 8-án Zsebeházán **Varga Imréné sz. Bereczky Lídiát** (90 éves), valamint **Varga Imrét** (61 éves),

- április 10-én Mihályiban **Baranyai Csillát** (47 éves),
- június 9-én Kisfaludon **Ments Imréné sz. Varga Julianát** (100 éves),
- július 11-én Mihályiban **Halász Istvánt** (82 éves),
- augusztus 1-én Mihályiban **Benedek Sándorné sz. Tömböly Margitot** (93 éves),

Jézus mondja: „Én élek, és ti is élni fogtok!”

Istentiszteleti alkalmaink 2017-ben – ami VÁLTOZOTT

Dátum	Nap	vasárnap sorszáma	oltárterítő színe	Ünnep	Vadosfa	Gyóró	Kisfalud	Magyar-keresztúr	Mihályi	Potyond	Zsebeháza
szept.. 24.	v	4		Szenth. ü.u.15.v. HŐSÖK NAPJA	10.00 úrv. Vadosfa „Híd a reformáció évszázadai fölött” - Közös ünnepi alkalom Vadosfán 10 órakor a celldömölki, nemescsói és nemeskéri gyülekezetek részvételével. Ezen a napon a négy gyülekezet lelkészei itt szolgálnak. Másutt nem lesznek istentiszteletek. A szeretvendégséget követően du. 2 órakor Róth Márton orgonahangversenye lesz a templomban.						
okt. 31.	k			Reformáció ünnepe	17.00 úrv Vadosfa (Dr. Szabó Lajos, a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetem rektorának szolgálatával)						

Kérjük, ne feledkezzenek meg az egyházfenntartási járulék befizetéséről sem. Célszerű nem az év végére hagyni, hiszen a különféle befizetési kötelezettségeink, a működési költségek is év közben, folyamatosan merülnek fel. Befizethető a gyülekezetreszek számlájára utalással, vagy az istentiszteletek alkalmával a gondnokoknál is.

Az egyházfenntartás ajánlott összege (2014 óta): 6.000 Ft/fő/év.

Elérhetőségek:

Mihácsi Lajos helyettes lelkész – (20) 824 6887

Sümeghy Péter egyházközségi felügyelő – (20) 952 2953

Vadosfa – Tompos Sándorné gondnok - (96) 253 500; (20) 330 2938

Gyóró – Kovács Béla gondnok - (20) 317 1139; (96) 256 235

Kisfalud – Kálmán István gondnok - (96) 253 061; (30) 455 3089

Magyarkeresztúr – Kovács Imre gondnok - (96) 253 257

Mihályi – Bálint Kálmán gondnok - (96) 950 095; (20) 824 2757

Potyond – Kiss Bence gondnok - (96) 282 319; (30) 974 7129

Zsebeháza – Náray Lajos gondnok - (96) 275 496; (70) 387 2259

Egyházközségünk számláját a **Kisalföld Takarékszövetkezetnél** vezetjük. Személyes ügyintézés legközelebb a Kapuvári (9330 Kapuvár Gesztenye sor 5.) vagy a Csornai (9300 Csorna Soproni u. 93.) bankfiókban lehetséges.

Számlaszámaink:

Vadosfa: **59500186-11094690**

Mihályi: 59500186-11095608

Gyóró: 59500186-11096609

Potyond: 59500186-11095615

Kisfalud: 59500186-11096582

Zsebeháza: 59500186-11096599

Magyarkeresztúr: 59500186-11095952

Kérjük a Testvéreket, hogy mindig arra a számlára fizessenek vagy utaljanak, akinek közvetlenül szánják az összeget. A közleményben adják meg az utalt összeg célját!

A Vadosfai Evangélikus Gyülekezet **Alapítvány** számlaszáma: Kis-Rába menti Takarékszövetkezet 58900026-10018163

Egyházunk honlapján a www.lutheran.hu –n sok érdekes beszámoló olvasható hazai és külföldi eseményekről. Az „Evangélikus Élet” c. kéthetente megjelenő magazin is megrendelhető, ill. megtalálható iratterjesztésünkben. Egyházkerületünk negyedévente megjelenő lapja, a „Dunántúli Harangszó” is megrendelhető – 1.600 Ft/példány/év.

Ha tudnak olyanról, aki kórházban van, vagy nem tud otthonából kimozdulni, de szívesen venné a látogatást, vagy úrvacsorát szeretne venni, kérem, jelezzék a fenti elérhetőségek valamelyikén.